En ple segle XXI.

Opinió | 18-09-2013 | 23:12

Passada la ressaca del dia 11 de setembre em permeto fer una reflexió. Avui es pretén presentar el separatisme català com a una realitat que exigeix el seu reconeixement en la forma d'una independència, per contra no es presenten les negatives conseqüències econòmiques, socials i culturals, en ple procés de globalització i, sobretot, d'unió europea i sembla que es tracten d'ocultar acuradament. També s'oculten les relacions amb la Catalunya Nord, pertanyent a l'Estat francès. En aquest sentit encara es troba a faltar una declaració solemne i definitiva, s'ha fet veladament, de la Comissió Europea i del Parlament Europeu en què s'adverteixi de la impossibilitat que una regió que s'independitzi de manera unilateral, no té cabuda en el si d'una Unió amb l'objectiu, precisament, de la solidaritat dels pobles. Cal esperar, però, que el diàleg obert entre el Govern central i el català prossegueixi el seu curs i s'arribi a un acord que permeti l'encaix de Catalunya en el si d'una Espanya més unida en el marc de la legalitat, que sempre pot ser objecte de reformes consensuades a la recerca del bé comú. Espero que la Diada de l'11 setembre 2013 no serveixi per radicalitzar i implantar un nacionalisme excloent, propi del romanticisme noucentista, en ple segle XXI.

Autor: Jesús Domingo Martínez/GN